

Poštni Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 12. oktobra 1932.

19. številka.

Ali smo za skupno imovino ali ne?

Na zadnjem sestanku, ki ga je sklicala naša sekcija po vrnitvi svojih dveh delegatov iz Beograda, in ki se je vršil dne 17. septembra v Ljubljani, je prišlo do zblizanja obeh nasprotnih struj. Kdor se je sestanka udeležil, je videl in slišal, da je dobra volja na obeh straneh pomiriti strasti, ki bi slednjič lahko dovedle vse do sramotnega in žalostnega konca, izluščiti zopet načela, za katera se je vredno in treba boriti, vse drugo pa zavreči in čimprej skušati popraviti, kar je bilo slabega.

Tov. Jakše je na referat tov. Epicha o novih pravilih, ki so se pripravila na seji Glavne uprave Udruženja za izredni kongres v Beogradu izjavil, da on in kolikor ve, večina slovenskih poštarjev ni za centralizacijo imovine vseh sekcij, še manj pa za centralizacijo imovine poštinskih domov, čeprav predvidevajo nova pravila, da se imovina poštinskih domov ne sme uporabiti za kako ustanovo v področju kake druge sekcije, ka-

kor samo tiste, na koje področju se je pridobila.

Ker je g. Jakše s tem pokazal, kaj bi se utegnilo zgoditi delegatom, ki bi šli glasovati za nova pravila na izredni kongres brez novega mandata občnega zbora, namreč, da bi doživeli očitke mešetarjenja in prodajanja slovenskega poštne doma, se je uprava Dravske sekcije UPU odločila, da ne bo poslala na izredni kongres delegatov na podlagi sklepov zadnjega občnega zbora. Ker gre za načelno vprašanje, ali smo za sprejem novih pravil, ki predvidevajo centralizacijo imovine vseh sekcij in tudi imovine poštinskih domov, hoče tudi ona pred občni zbor še pred izrednim kongresom. To svojo željo je že sporočila Centralni upravi v Beogradu.

Torej občni zbor naj odloči, kam bomo krenili, kateri delegatje bodo zastopali našo sekcijo na izrednem kongresu, in kaj bodo smeli tam izjaviti.

Uprava Dravske sekcije UPU.

Članstvu dravske sekcije UPU v razmišljanje

Na članskem sestanku, ki se je vršil 17. septembra t. l. v Ljubljani, je predsednik sekcije tov. Rabič med drugim povedal tole:

Dobro leto trajajoča borba, katero je vsilila sekcijam prejšnja centralna uprava, je zasejala v vrste našega članstva polno malodušja in nezaupanja v organizacijo. Res je, da organizacija po krivdi stare centralne uprave, ki nikakor ni hotela in je z vsemi sredstvi preprečevala, da bi volja članstva v udruženju prišla do izraza in veljave, v preteklem letu v prosep stroke in osobja ni podvzela nobenega koraka in za članstvo ni storila ničesar. Pri tem pa je treba upoštevati, da le taka organizacija more stroki in osobju koristiti in le taka organizacija lahko pričakuje uspešnega razvoja, katere ustroj stoji na trdnih in solidnih temeljih in katere vodstvo je v rokah nesebičnih, delavnih in sposobnih članov. Vsega tega pa je naši organizaciji manjkalo. Zato je borba, katero so za reorganizacijo našega udruženja vodile sekcije, razumljiva in je bila potrebna. Brez te borbe bi i nadalje ostalo pri tem, da bi članstvo od organizacije ne imelo drugega, ko da plačuje članarino.

Na poštanskem sestanku, ki se je vršil 20. julija t. l. v Ljubljani, je takratni sklicatelj sestanka omenil tudi sledeče: Pravila so lahko slaba, pa če je vodstvo dobro, gre z organizacijo lahko navzgor, nasprotno pa, če so pravila še tako dobra, pa je vodstvo slabo, gre z organizacijo vsekako navzdol. — K temu pripominjamo mi tole: V naši organizaciji je bilo pod prejšnjo centralno upravo pač vse za nič; pravila so bila za nič in ravno tako je bilo tudi vodstvo za nič. Zato pa je šlo z organizacijo leto za letom navzdol. Tega so se voditelji sekcij prav dobro zavedali, pa so hoteli to razpadajočo organizacijo stavbo temeljito preurediti in jo postaviti na trdne in solidne temelje. Ker pa prejšnja centralna uprava temu ni bila dostopna in o kaki reorganizaciji ni hotela nič slišati, je seveda mo-

ralo priti do te mučne in neprijetne borbe.

Letošnji kongres je že to vsiljeno borbo zaključil z zmago zdrave in plemenite ideje voditeljev sekcij, namreč ideje edinstva, enakosti in bratstva. Na tem temelju torej se bo naše udruženje reorganiziralo, in za to nam jamči nova centralna uprava, ki je res pravi izraz volje članstva.

Na seji glavne uprave udruženja, ki se je vršila koncem avgusta t. l. v Beogradu, na kateri so bili navzoči kot polnomočni člani glavne uprave delegati vseh sekcij, so se sestavila in pripravila nova pravila, ki naj bi bila sprejeta na prihodnjem izrednem kongresu. Na podlagi teh pravil se bo torej izvedla toli potrebna reorganizacija našega udruženja.

Program našega udruženja je tudi po novih pravilih profesionalno in nacionalno edinstvo. Kakor stoni državna politika na programu edinstva, tako mora stati tudi naša stanovsko-strokovna politika na programu popolnega edinstva. Članstvo pa mora to edinstvo pravilno pojmovati in ga tudi izvajati. V vrstah poštinskih uslužbencev je dosti takih, ki se kar ne morejo vziveti v to idejo profesionalnega edinstva, pa vsepovsod izražajo gotove pomisleke in to zlasti v pogledu skupne imovine udruženja.

Ako hočemo samim sebi dobro, moramo skrbeti, da našemu udruženju omogočimo nemoten razvoj. To pa bo možno le tedaj, če bomo nudili udruženju zadostnih sredstev. Zato ravno pa mora biti imovina sekcij skupna in to imovino mora upravljati centralna uprava. Pod to skupno imovino moramo prav za prav prištevati tudi imetje »Poštinskih domov«. Mnenja smo, da slovenski poštarji niso ustanovili zadruga »Poštinski dom« zato, da bi od tega imeli koristi le delničarji, ki naj bi prejeli gotove dividende. Poštinski dom bomo vendarle postavili zato, da bo v njem imel zavetje in dostop vsak jugoslovanski poštar. S prenosom Poštinega doma v last udruženja, premože-

nje doma ne bi prišlo v nobeno nevarnost, nasprotno, članstvo Poštinega doma bi se s tem rešilo vseh obveznosti, vsakovrstne terjatve pa bo članstvo na zahtevo dobilo vrnjene. Neopravičena je tudi bojazen, češ, da bi dom propadel, ako bi prišel v last udruženja. Obstoj in razvoj doma je zagotovljen v novih pravilih udruženja. Člen 84 teh pravil namreč pravi: »Od odtujitve in zadolžitve nepremične imovine dobljeni zneski se morajo investirati samo za potrebe sekcije, na katere področju se je dotična imovina nahajala. Samo v slučaju, da se na področju te sekcije ne bi mogla izvršiti investicija, lahko šele kongres sklene, da se ta svota uporabi v druge svrhe.«

In ravno pri vprašanju Poštinskih domov kažejo slovenski poštarji precejšen egoizem. — Kadar bodo slovenski poštarji zavrgli svoj pretirani egoizem, takrat šele bodo v stanu, pravilno pojmovati edinstvo organizacije. Uspešen razvoj udruženja je pač mogoč le na podlagi popolnega edinstva in medsebojnega zaupanja. Kadar bomo jugoslovanski poštarji edini, kadar bomo drug drugemu zaupali, takrat šele bomo postali vredni člani udruženja. In v takem udruženju bomo imeli vernega in zanesljivega zagovornika in pobornika svojih interesov. Zato imejmo stalno pred očmi ono znano prislovico, ki pravi: **Sloga jači, nesloga tlači!**

S. T.:

Potrebne reforme

V »Poštnem Glasniku« številka 13. od 1. julija t. l. je tovariš Šatō objavil nekaj dobrih predlogov za izboljšanje poštne prometne službe. Ti predlogi so zelo kratki, zaslužijo pa upoštevanje. Inicijativa iz vrst prometnih uradnikov! To je zdrav pojav. Kdo naj pozna službo bolj, če ne tisti, ki jo opravljajo? Kje naj se ugotavlja, če ne v praksi, kateri predpisi so se obnesli in kateri potrebujejo reforme. Interesi službe zahtevajo, da se uprava opozarja na hibe predpisov, ki se v praksi pojavljajo, uprava naj bi pa prijavljene hibe zares odpravljala in podpirala inicijative. Koristni predlogi bi se ne smeli nikoli izgubiti; škoda jih je, če gredo ad akta.

Pri nas je udomačena navada, da stavijo poštarji razne predloge za izboljšanje službe samo po službeni poti. Mnenja so, da bi takih predlogi ostalih poštarjev ne zanimali, ker obravnavajo lokalne razmere. Ne mislijo pa pri tem, da bi od takih predlogov lahko imela koristi tudi kaka druga pošta. Kaj pa, če tak koristen predlog ni pravilno stiliziran in ga uprava ne more upoštevati, ker je nezadostno informirana, ali če je kak drug nedostatek, ki ga predlagatelj ni opazil? Predlog seveda propade! Če bi se pa isli predlog obravnavati v strokovnem časopisu, bi bil lahko nasproten uspeh. Čitatelji lista bi namreč predlog lahko izpopolnili ali popravili. Predlog bi bil lažje razumljiv in koristen za vse ali vsaj za večino pošt in uprava bi ga odobrila. Prav bi torej bilo, ako bi se vsi strokovni predlogi obravnavali v strokovnem listu. Vem torej z »reformarni«, ki bi bile koristne tudi za druge pošte!

Čas terja vedno več od nas in zlasti prometna služba zahteva vedno več reform. V

članariti gospodarski krizi se bodo uresničili kajpada najprej oni predlogi, ki ne zahtevajo materialnih žrtev. Težje bo šlo seveda z uvedbo raznih novih izumov, za katere je treba denarja.

Tov. Šatō predlaga **frankiralne stroje**. Idealna misel! Saj bi se v kratkem izplačali z denarjem, katerega izda uprava za znamke. Da bi danes opremili pošte s frankiralnimi stroji, je malo venjetno, ker bi bili izdelki preveliki. Ali pa bi ne šlo za poizkušnjo drugače? Za eno privatno podjetje je seveda stroj predrag. Več tveganj skupaj, bi pa stroj lažje nabavilo in ga odstopilo pošil, da pa ne bi bilo zastoj, bi stroj za vsako od prispevajajočih tveganj pri frankiranju na pošiljkah nekaj časa delal reklamo. Razen tega bi imelo tveganje to ugodnost, da bi plačevali poštino za navadne pisemske pošiljke v gotovini in tako bi se frankiralni stroj v doglednem času sam amortiziral. Tu prihajajo v poštev one pošte, ki imajo v svojem območju večje tveganje. Za tak eksperiment bi seveda bilo potrebno dovoljenje pristojne uprave.

Glede sprovođenih listov, dostavnic, ovitkov za denarna pisma, avtomatičnih tehnic in glede izpraznjevanja pisemskih nabiralnikov se strinjam s predlogi tov. Šatōja. Ne strinjam se pa z vsemi ostalimi predlogi in te hočem izpopolniti oziroma popraviti.

Tovariš Šatō se je pri enem izmed predlogov oziral samo na svoje lokalne prilike, ker ni pomislil, da se ena in ista služba pri vseh poštah ne more vršiti enako. Nekatere stvari, ki jih manjše pošte lahko pogrešajo, so pri večjih poštah neobhodno potrebne, kakor je n. pr. s **podpisniki ali s subspiski**, ki v praksi niso brez pomena.

Podzapisniki so neobhodno potrebni, kadar odpravljajo pošta, od katere vlak odhaja, pisemne sklepe s posredovanjem železniškega uslužbenca. V takem slučaju napravi pošta glavni zapisnik za vlak, razen tega pa še po en podzapisnik za vsako pošto ob progi, ki prejme oziroma odpravi pošto.

Drug primer: amb. pošta odpravljajo na križišču več sklepov za priključno amb. pošto. Posredujoča pošta potrebuje v tem slučaju podzapisnik. To je zlasti tam potrebno, kjer pošta nima časa, da bi vpisala vse sklepe v glavni zapisnik. Podzapisnik ima dostikrat dvajset in še več vpisov. Takih in podobnih primerov je vse polno. Podzapisnikov zato ni mogoče povsod opustiti in prepovedati.

Ta slučaj pa naj pokaže, kdaj podzapisniki res niso potrebni. Da bi n. pr. amb. pošta Ma. — Za. 29 ali Lju. — Ma. 37 delala podzapisnike na postaji Poljčane za Loče, Konjice in Zreče, ni potrebno. Tu zadostuje od vsake amb. pošte samo po en glavni zapisnik za Poljčane, v katerega se vpišejo vsi sklepi. Pošta Poljčane napravi nato glavni zapisnik za spremljevalca vlaka Poljčane — Zreče in po en podzapisnik za vsako pošto ob progi. Zaključni samo glavni zapisnik in podzapisnik za Loče. Ostala dva podzapisnika ne zaključni. Spremljevalec pošte pripiše v podzapisnik za Konjice še sklep iz Loč, v podzapisnik za Zreče pa še sklep iz Loč in iz Konjic in ju zaključni. Tako prejmejo pošta Loče, Konjice in Zreče po en zapisnik, v katerem so vpisani vsi dosli sklepi. Spremljevalec pošte prejme ob progi od vsake pošte samo po en zapisnik in odpravi vsaki pošti tudi samo po en zapisnik. Dohodne in odhodne zapisnike izroči upravni pošti za kontrolo in evidenco. Zapisniki oziroma podzapisniki, ki bi se v gornjem slučaju odpravljali v večjem številu, bi bili nepotrebni. Najbrž ima tudi tovariš Šatō pošto na kakih končnih postajah, kjer mu pripada spremljevalec kopico nepotrebnih podzapisnikov od vseh pošt ob progi. Taki podzapisniki so res samo balast in potrata tiskovin. Take nedostanke je treba odpraviti. Isporazumno s

prizadetimi poštami. Šatōjev predlog naj bi se zato pravilno glasil takole: **podzapisnike uporabljajmo samo takrat, kadar so res neobhodno potrebni**.

Ogreti se tudi ne morem za rekomandacijske numeratorje. Skoraj vse evropske države uporabljajo **rekomandacijske listke**. Že iz tega lahko sklepamo, da so za poštno službo najprikladnejši rekomandacijski listki. Primeri, ko listki odpadejo, so razmeroma redki. Rekomandacijski numeratorji z avtomatičnimi zaporednimi številkami, ki jih uporabljajo ameriške pošte, so nepraktični že zato, ker nimajo vsi označene sprejemne pošte. Kolikokrat so žigi na ameriških pisemih nečitljivi. Dostikrat manjka tudi naslov odpošiljatelja. Pošte, ki imajo opravka s takimi pismi, iščejo pri kantiranju zastoj sprejemno pošto. Označba »štev. ... iz Amerike« je pomanjkljiva in nezadostna. Mnenja sem, da ni vedno vse najboljše, kar je ameriško. Naši listi so za naše razmere boljši, zato ostanimo pri njih. Gotovo je vsem še v živem spominu, kako dolgo je trajalo, da smo se iznebili naših »R- numeratorjev« — listih brez avtomatičnih zaporednih števil. (Dalje prih.)

IVAN KONTE:

Moderniziranje brzojavnih naprav

V seriji člankov nam je g. Kunst v »Poštnem Glasniku« pojasnil, kako bi se morali ravnati pri delu na morzu. Kdor je čital njegove članke, je našel v njih vse, kar je sicer v pravilniku za brzojavno službo, pa je že zdavnaj pozabil, ali pa je vedel, pa se najraje sebi v škodo po tem ni ravnal. Hvala leži moramo biti g. Kunstu za njegov trud, saj se je marsikdo iz teh člankov, ako jih je pazljivo prečital, veliko naučil. Njegovi članki niso potrebni izpopolnitve, ker je v njih vse, kar mora povprečen telegrafist znati.

Kakor pa je g. Kunst čitateljem oz. telegrafistom pojasnil, kako se morajo ravnati pri delu na morzu, tako bom jaz skušal opisati nekaj nedostatkov v našem brzojavnem prometu in brzojavnih napravah, oziroma potrebo izboljšanja vsega tega, zlasti v Dravski banovini.

Preden pa preidem na bistvo svojega opisovanja, hočem seznaniti čitatelja o početku brzojavnega omrežja, ki ga imamo danes.

Leta 1846. se je bivša avstrijska uprava odločila za zgradbo brzojavnega omrežja. V drugi polovici omenjenega leta je za poskušnjo napeljala enožični vod ob železniški progi z Dunaja do Brna, katerega sta se posluževali železnica in država. Zaradi izredno dobro uspešnih poskusov je avstrijska uprava že naslednje leto podaljšala isti vod čez Olomutz do Prage in se hkrati odločila za zgradbo brzojavnega omrežja po vsej državi. V naslednjih letih so se zvezala s pomočjo brzojavnih žic že vsa glavna mesta z Dunajem. Leta 1849. je bil dograjen vod Dunaj-Trst in napravile so se zveze z vsemi večjimi mesti, med temi tudi z nekaterimi mesti sedanje Jugoslavije. Tem glavnim vodom so se pridružili še drugi, ki so se napravili ob glavnih cestah in železniških progah, in vezali med seboj važnejša mesta. Ščasnoma se je zgradilo še nebroj postranskih vodov v pokrajinska mesta in vasi z izhodom iz večjih mest. Tako je nastalo celo omrežje.

Zgraditev celotnega omrežja je seveda zahtevala razločevanje posameznih brzojavnih vodov po njih važnosti. In tako so nastali mednarodni vodi, to so oni, ki vežejo obmejne države med seboj, in ki služijo za mednarodni promet, potem glavni državni vodi, ki vežejo glavna mesta med seboj, in pa postranski ali omnibusni vodi, ki vežejo

večja mesta z malimi kraji oz. zadnje med seboj.

Kakor se pa delijo vodi po svoji važnosti, tako razločujemo posamezne brzojavne postaje po svojih nalogah. Imamo namreč glavne postaje, katerih namen je ne samo pri njih predane brzojavke dalje odpravljati, ter za dostavo namenjene brzojavke sprejemati, ampak tudi tuje brzojavke posredovati, potem pa take, ki služijo samo za sprejem in odpravo lastnih brzojavk.

V glavnih postajah, kot izhodišču vodov, so vsi vodi napeljeni v zemljo, druge so pa vmesne in končne postaje. (Dalje prih.)

Loterija „Poštnega doma“

Srečke so razposlane... Z velikim upanjem, z veliko in trdno vero v zavednost ter požrtvovalnost vsega poštnege osebja v naši banovini je šlo načelstvo na delo, ko je po velikem trudu, neštetihih prošnjah in mnogih potih končno vendarle doseglo tudi letos odobrenje prireditve efektne loterije. Ni malenkost prirediti tako loterijo in samo tisti, ki pri njej sodeluje, ve, koliko truda, koliko dragocenega časa in kako velike požrtvovalnosti zahtevajo že priprave, pa tudi sama prireditve in končna likvidacija.

Člani načelstva so z veseljem sprejeli vest o ponovni odobritvi loterije, seja za sejo je posvečena zgolj njej, poedini člani pa žrtvujejo po cele dneve za njen uspeh.

Mi vsi, ki pri tem sodelujemo, pa bilo to člani načelstva ali oni tihi neimenovani požrtvovalni delavec zunaj na deželi, se zavedamo, da je vse to delo namenjeno velikemu cilju: zgradbi poštnega doma. Zavedati se moramo prav vsi, da pojde denar, pridobljen z loterijo, v gradbeni fond, ki se bo s tem za nemalo vsoto povečal. Tik pred začetkom gradnje doma smo in zato nam je toliko bolj vsak dinar dobrodošel. In če loterija uspe, o čemer smo trdno prepričani, saj samo ta vera nas vodi pri vsem našem delu, potem se mora naš gradbeni fond zopet pomnožiti za lepe desetstiče, ki jih torej ne bo treba za drage obresti iskati na posodo drugod.

Loterija je obenem najsigurnejša pot do povečanja gradbenega fonda, ne zahteva pa ne od poštnehih uslužbenecov materialnih žrtev, temveč le malo stanovske zavednosti in volje do dela za skupnost. Vemo, da živimo v izredno težkih časih, ko se pod pezo razmer čim bolj razvija individualistični egoizem, zavedamo se dalje, da vplivajo morda mučno na članstvo tudi zadnji dogodki v organizaciji, da postaja apatično, toda kljub temu smo uverjeni, da je moralni nivo našega članstva tako visok, da je njegovo jedro tako zdravo in nepokvarjeno, da pojde sigurno preko vsega tega v zavesti, da bo dom, zgrajen v najtežjih časih in razmerah, še posebno pomemben spomenik neizmerni ljubezni do skupnosti in velike požrtvovalnosti slovenskega dela naših poštarjev.

Kaj torej pričakujemo od Vas, drage tovarišice in tovariši? Malo agitacije, neomahljive volje in praktičnega trgovskega duha; kajti saj so z ozirom na stališče ministrstva za poljedelstvo loterije danes tako redke, da so že vsled tega same na sebi vabljive. Poleg tega pa ima tudi letošnja naša loterija tako lepe in res praktične dobitke, da bo vsak, ki ga informirate o njih, rad posegel po srečkah, zlasti še, ker so že lani bili izžrebani vsi glavni in lepši dobitki. Pa še eno prednost ima naša loterija. Dočim je pri drugih loterijah že kar običajno, da se prelagajo, bo naša loterija tudi letos kakor

**Zrebanje Poštne loterije
je pred vrati. — Glejte, da
bodo razprodane vse srečke!**

lani, imela svoje žrebanje nepreklicno 8. decembra t. l.

Zato je tem večja dolžnost nas vseh, da gremo s podvojeno silo na delo in storimo vse, da bodo srečke pravočasno razpečane. Ako zamorejo nekateri uradi, tudi taki, ki so sicer v siromašnih in manjših krajih, kar tekmovali med seboj pri razpečavanju srečk, tako da jim poslane niti ne zadoščajajo, temveč zahtevajo ponovno še drugih, potem si skoro misliti ne moremo, da bi se našel pri nas urad, ki ne bi mogel razpečati vsaj onega minimalnega števila srečk, ki mu ga je poslalo načelstvo. Zavedajmo se tega: ako storimo vsi svojo dolžnost, ne bo ostala neprodana niti ena srečka in uspeh loterije bo popoln!

Načelstvo »Poštnega doma«.

Janez Poharc, Ljubljana.

Sestanek s čl. tovariši

Ko sem bil letos januarja meseca v Pragi na sokolskih poslih, sem, kakor sem že poročal v Glasniku, kot poštar izrabil to izredno priliko, da sem se seznanil z nekaterimi češkoslovaškimi tovariši, ki so mi dali radevolje informacije o vsem, za kar sem se zanimal.

Srečno naključje mi je omogočilo, da sem se udeležil tudi letošnjega grandioznega vesokolskega zleta. Živel sem polne tri tedne v slovanski Meki. Na zletu smo se našli tudi poštariji-Sokoli. Ko smo se seznanili in med drugimi prišli tudi na naše strokovne zadeve, smo se dogovorili, da posvetimo en večer povsem pretresanju čisto strokovnih zadev in razgovorom o možnosti tesnejšega sodelovanja med našimi organizacijami. Sestali smo se na Slovanskem otoku v prijateljski družbi. Od prisotnih naj omenim upravnika pošte Praga 60 — Košire tov. Františka Zavřela, še mladega inteligentnega moža, legijonarja in častnika v rezervi, ki je tajnik krajevne skupine najmočnejše poštne organizacije ter propagator sodelovanja in ustanovitve nekake unije slovanskih poštarjev. Poleg tov. Zavřela naj omenim še tov. Audolenského, upravnika pošte Praga—Michie, veselega, družabnega moža v najboljših letih, ki se mu še ne pozna, da ima že 27 let službe za seboj. Glavni razgovor se je vršil med menoj in tov. Zavřelom, kateremu sem dal nekaj splošnih informacij o razmerah, v katerih živimo jugoslovanski poštariji. O našim sestanku je tov. Zavřel napisal topel in iskren članek v njegovem strokovnem glasilu »Poštovni obzor« pod naslovom »Sletový večer s jugoslavským kolegou«. Ali naj bi ne bila med nalogami naše organizacije tudi ta, da se prične resno baviti z idealno zamisljivo tov. Zavřela o tesnejšem sodelovanju slovanskih poštarjev? Pripravljen imam referat o svojih razgovorih, ki bi lahko služil za temelj medsebojnemu nadaljnjim razgovorom in sem radevolje na razpolago tudi v tej zadevi svoji organizaciji, ako želi pristopiti k realizaciji lepih načrtov, ki mislo valžni in pomembni samo s strokovnega stališča, temveč tudi nov dokaz, da si zavest slovanske solidarnosti utira v vse ja-moge svojo zmagonosno pot.

Gospodarska zadruga poštinih nameščen-ov obvešča svoje člane, da je sklenila pogodbo za nabavo šolskih knjig in potrebščin na obroke s sledečimi tvrdkami: Nova založba, Kongresni trg; Ivan Bahovec, Sv. Jakoba trg; M. Tičar, Šelenburgova ulica; Iv. Bonač, Šelenburgova ulica in Tiskovna zadruga, Šelenburgova ulica.

Člani, ki si žele nabaviti blago pri omenjenih tvrdkah, se morajo izkazati pri tvrdki z nakazilom naše zadruge. Za poravnavo računa jim bomo odtegovali obroke od službenih prejemkov kakor običajno. — Načelstvo.

Iz uredništva

Gradivo za to številko lista je bilo pripravljeno pravočasno, tako bi lahko izšla 1. oktobra. Ker so se pa iz vrst članov vedno bolj pojavljali pomisleki proti temu, da bi se letni občni zbor vršil šele po izrednem kongresu, je začela uprava sekcije to vprašanje vsestransko pretresati in je zato izdala lista odložila. Na izredni seji, ki se je vršila 8. t. m. je padla odločitev, ki je objavljena v urvodnih besedah te številke.

Pri tej priliki bode omenjeno še to: Na zadnjem sestanku, ki se je vršil dne 17. septembra t. l. v Ljubljani, je pobijal tov. Jakše nekatero trditve, ki jih je prinesel zadnji P. Gl. o njegovi osebi. Ker mu nečemo delati krivice, hočemo korigirati naslednje netočnosti, zlasti kar se tiče denarja. Mi nismo pregledali vseh računov za leta nazaj, pa nam je vseeno, ali je kdo prejemal letni honorar za svoje delo za kak tisoč več ali manj.

Tovariš Jakše torej ni prejemal tolikšne predsedniške nagrade kakor tov. Čampa, to je po 6000 Din na leto, ampak je prejemal različne nagrade od 1500 do 5000 Din za poslovno leto, katere prakse pa ni on uvedel.

Mi verjamemo, da o nagradah tov. Čampe in o tistih 12.000 dinarjev na svojem sestanku ni govoril tov. Jakše (saj tega tudi nihče trdil ni in vemo, kdo je to povedal! Op. ur.). Torej tov. Jakše tega ni govoril in je šele pozneje, kakor pravi, ugotovil, da je tov. Čampa prejel dvakrat po 6000 Din v teku 11 mesecev, a to za dve poslovni leti, ne za eno.

Tudi to je res, da je pod tov. Jakšetom izhajal list trikrat na mesec in da torej ni mogel biti tako aktiven in če hoče tudi to, da so njegovi delegatje na kongresu v Beogradu prejeli povprečno samo po 500 Din, nekateri namreč po 550, drugi pa samo po 400 Din.

Mi vse, kar smo netočno zapisali, prav radi in lojalno popravljamo, gremo pa tudi mimo neosnovanih očitkov v okrožnici »Vse-mu članstvu UPU«, ki sta jo razposlala tovariša Jakše in Urbančič.

NOVA KNJIGA

V »Poštnem Glasniku« z dne 1. decembra 1931 napovedana knjiga »Poznavanje zakona«, ki jo je spisal svetnik prometnega ministrstva g. Vladimir Maksimović, izide koncem tega meseca. Knjiga bo vsebovala v izvlečku:

1. Ustav kraljevine Jugoslavije.
2. Zakon o izboru narodnih poslanika za Narodnu Skupštino.
3. Zakon o izboru senatora.
4. Zakon o Državnem savetu i Upravnim sudovima.
5. Zakon o uredjenju Vrhovne državne uprave.
6. Zakon o glavnoj kontroli.
7. Zakon o unutrašnji upravi.
8. Zakon o Banskoi upravi.
9. Zakon o zaštiti javne bezbednosti.
10. Krivični zakonik.
11. Zakon o sudskom krivičnom postupku.
12. Zakon o činovnicima.
13. Zakon o drž. računovodstvu.
14. Zakon o pošti, telegrafu in telefonu.
15. Zakon o neposrednim porezima.
16. Carinski zakon.
17. Zakon o štampi.
18. Izvod iz zakona o taksama.
19. Uredba o organizaciji Ministarstva saobraćaja.
20. Uredba o naknadi putnih i selidbenih troškova.
21. Pravilnik o delokrugu i nadležnosti Direkcije pošte i telegrafa.
22. Pravilnik o poslovanju novcem.
23. Pravilnik o ugovornim državnim poštama.
24. Pravilnik o polaganju drž. stručnog ispita.
25. Službena prepiska.

Knjiga bo služila marsikomu kot dober pripomoček v službi in ne bo vzlic obsežni in dobro izbrani vsebini draga (ca 25 Din). Reflektantje naj se javijo pisмено ali ustno pri dr. Vujčiću Vilku, pristavu pri dravski direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani.

Osebne vesti

Postavljena je za pogodbo poštarico Breznikar Amalija v Misljinah.

Napredovali so: za svetnika IV./2 dr. Tavzes Janko, za svetnika V. skup. Epich Tilen, oba na direkciji; za višjega pristava VII. skup. inž. Eržen Rafael pri mestni t. t. sekciji; za pt. uradn. VI. skup. Jakše Josko na direkciji, Rocmur Janko, Lilek Ciril, Mesojedec Marija in Štefe Matko na Ljubljani 1; Debelak Marija v Konjicah, Fluks Mavnici in Strniša Ljudmila na Mariboru 2, Helmich Julij v Zagorju ob Savi, Hočevar Miroslav v Kočevju, Januš Agata v Domžalah, Krivec Josip v Slovenski Bistrici, Ostrožnik Blaž v Zidanem mostu, Pevec Anton v Omrožu, Stilič-goj Gabrijel v št. Ilju v Slov. gor., Štegenšek Jurij pri Sv. Jurju ob juž. žel., Tomaž Josip na Ljubljani 2 in Novak Ciril v Šmarjah pri Jelšah; za pb. uradn. VII. skup. Štefanec Davorin na Mariboru 2, Sturm Vekoslav, Verlič Marija in Gselman Riharda na Mariboru 1, Staut Srečko in Della Mea Albin v Celju, Kasjak Marija v Brezmem, Kunst Marija na Ljubljani 1 in Rupnik Josip na Mariboru 2; za pb. ur. VIII. skupine: Florjančič Justina v Ptuj, Negovetič Amalija v Brežicah, Kralj Marija na Ljubljani 1 in Zgonc Franciška v Celju; za arh. uradn. VIII. skupine: Kavčič Pavla na direkciji in Pristavec Marija pri Ml. ter. t. t. sekciji; za pt. manipulante IX. skup.: Krašovec Ana v Poljčanah, Korenc Anton na Jesenicah na Gorenjskem, Costa Katarina na direkciji, Milavec Pavlina na Ljubljani 1, Bajec roj. Tomažič Nada na Ljubljani 3, Tušek Anton v Podčetrtku, Jurač Brigita v Rajhenburgu in Burdian Ema v Celju. Za uradn. pripravnik po § 45-1 Kokal Marija na direkciji.

Premešteni so: pb. ur. VIII. sk. Huttman Frída z Ljubljane 1 v Murski Soboti; zvan. I. sk. Vovk Jakob z Ljubljane 2 na Ljubljano 1, Palčič Jurij z Bleda 1 na Ljubljano 1 in Ovetko Franc z Zidanega mosta na Ljubljano 2; zvan. III. sk. Rautoh Josip z Ljubljane 1 v Kočevju. Wölle Jernej iz Maribora 2 na Maribor 1, Cuderman Leopold z Ljubljane 2 na Ljubljano 7; zvan. III. sk. Drobnič Josipina iz Laškega v Šmartno ob Paki, Blasin Ana iz Ruš na Maribor 1 in Butala Katarina iz Slovenjgradca v Celje; služ. II. sk. Zupančič Anton z Ljubljane 1 na Ljubljano 2, Sitar Egidij iz Kočevja na Ljubljano 1, Bevk Franz z Bleda 1 na Ljubljano 1, Kapus Ivan z Bleda 2 v Radovljico, Peterman Franc z Bleda 1 na Bled 2, Marinko Linda iz Brežic v Ruše, Vodenav Anton iz Radeč pri Zid. most. v Zidanem mostu, in Čuk Franjo iz Brežic v Radeču pri Zid. mostu; pog. pošt. Zajc Olga iz Braslovč v Zreče in Zajc Jožica iz Zreče v Braslovč.

Prestane službe: Služba je prestala pb. ur. IX. skup. Kovačiču Leonu v Murski Soboti, ker je podal ostavko, dnevničarju Plevčaku Francu v Rogasčki Slatini in Dolerju Josipu v Dobrni.

**Hitite z razprodajo
srečk Poštne loterije**

DRAGO GORUP & CO. konfekcija

Ljubljana, Miklošičeva cesta 16/I.

Oglejte si našo zalogo!

Jesen se bliža, zato smo pripravili veliko izbiro plaščev in oblek v najmodernejši izdelavi in najnižjih cenah

ZA MAL DENAR
NAJLEPŠE
RAZVEDRILO
v Automatskem buffetu

»DAJ-DAM«

Telefon 2308 na Aleksandrovi cesti št. 4
Razne delikatese, zendviči, topla jedila, kava, čaj, pecivo, slaščice, sladoleđ, vedno sveže pivo in najizbranejša vina

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja za Slovenijo vseh izdelkov tovarne za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADEČE

Fabi ni & Jurjevec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno zalogo angleškega in češkega blaga za gospode in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščencem nudimo nakup na obroke

FOTO-

A P A R A T E

foto potrebšćine, nudi po zelo ugodnih pogojih, tudi na obroke

FOTO MEYER 37
MARIBOR, Gosposka ulica

NAJVEČJA IZBIRA

vseh vrst modernih čevljev domačega in tujezemskega izdelka najboljših svetovnih znamk ter dežnih in snežnih čevljev, galoš po najnižjih cenah — se dobi v trgovini

A. ŽIBERT

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA.

I na selu, i u gradu,
ljudi dobro to več znađu,
pa im lozinka i glasi:
»Clio« samo žedju gasi!..

CLIO limonadne tablete

Noblesse

Ljubljana
Aleksandrova cesta št. 4

Damska konfekcija
Gospodom izdelujemo po meri
Članom Gospod. zadruga ptt. nameščencev proti nakaznici

Kupite vsaj eno srečko poštne loterije!

Cenjenim damam sporočam, da so dospeli vzorci angleškega in češkega sukna za kostume, plašće itd.

POSTREŽBA TOČNA! CENE SOLIDNE!

Priporoča se

L. KVEDER

krojačnica Gosp. zadruga ptt. nameščencev
Grudnovo nabrežje 1

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izbiro v vseh vrstah, za strojno pletenje in ročna dela po najnižjih cenah pri trvdki

KARL PRELOG
LJUBLJANA

Židovska ulica

Stari trg

Dent. Leop. Smerkoli

tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovska cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon štev. 34—48

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarskih potrebšćin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Dežnike

in

nogavice

izdelane v lastni tovarni iz najboljšega materijala

oddajamo tudi na drobno po skrajnih cenah v naših prodajalnah:

v Ljubljani, Pred Škofijo štev. 19
v Beogradu, Kralja Milana ul. 13
v Splitu, Marulićeva ulica 4
v Zagrebu, Jurišićeva ulica 8

Prva jugoslovanska tovarna
dežnikov in nogavic

Josip Vidmar

PERJE, PUH IN KAPOK

PRIPOROČA

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA